

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/82/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221011225
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7221011225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., sudcov JUDr. Martina Michalanského a Ing. JUDr. Milana Husťáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 12.01.2023 sp. zn. 7T/58/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e

obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale
bytom E. F. XX, D.

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II, sp. zn. 4Pv 130/21/8803, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spácha tak, že :

v D. na ul. Poludníkovej na stanici Mestskej polície Košice - Nad jazerom dňa 24.06.2020 v čase o 07.19 hod. po tom, čo dňa 24.06.2020 v čase o 06.50 hod. bol ako vodič súkromného motorového vozidla na ceste do miesta výkonu zamestnania účastníkom kolízie v cestnej premávke v D. na ul. Floriánskej na križovatke pri ÚVV a ÚVTOS, ako veliteľ stanice Mestskej polície Košice - Nad jazerom po príchode do zamestnania v rozpore s ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. f), písm. g), ods. 7 písm. b), § 24 ods. 3 písm. a) zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, § 53 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a § 58 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e), § 58 ods. 3 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch prostredníctvom zverených prístupových práv z informačného systému Ministerstva vnútra Slovenskej republiky konkrétne evidencie vozidiel po zadaní vymysleného čísla XXXX/XXXXXX udalosti neoprávnene získal a zhromaždil údaje o účastníkovi udalosti v cestnej premávke G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, vlastníkovi a držiteľovi osobného motorového vozidla zn. VW J. K. D. XXX B., ktorému prostredníctvom zriadeného účtu v službe EuroSMS s prístupom evidovaným na spoločnosť MIRETY, s.r.o. v čase o 07.42 hod. dňa 24.06.2020 na t. č. XXXX XXX XXX zaslal vymyslenú SMS s textom „Dostavte sa na ODI PZ Košice Rampova 7 z dôvodu prejednávania priestupku BPCP nedaním prednosti dnes na križovatke Františkánska - Žriedlova mjr. L.“, dňa 26.06.2020 v čase o 10.28 hod. v manažmente Mestskej polície vykonal editáciu udalosti pod č. 2020/060616 a toho istého dňa v čase o 10.29 hod. k tejto udalosti pripojil dokument, čím svojim konaním spôsobil poškodenému G. H. I., nar. XX.XX.XXXX škodu na právach,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 12. januára 2023 sp. zn. 7T/58/2021 uznal obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v Košiciach na ul. Poludníkovej na stanici Mestskej polície Košice - Nad jazerom dňa 24.06.2020 v čase o 07.19 hod. po tom, čo dňa 24.06.2020 v čase o 06.50 hod. bol ako vodič súkromného motorového vozidla na ceste do miesta výkonu zamestnania účastníkom kolízie v cestnej premávke v Košiciach na ul. Floriánskej na križovatke pri ÚVV a ÚVTOS, ako veliteľ stanice Mestskej polície Košice - Nad jazerom po príchode do zamestnania v rozpore s ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. f), písm. g), ods. 7 písm. b), § 24 ods. 3 písm. a) zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, § 53 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a § 58 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e), § 58 ods. 3 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch prostredníctvom zverených prístupových práv z informačného systému Ministerstva vnútra Slovenskej republiky konkrétne evidencie vozidiel po zadaní vymysleného čísla 2019/106853 udalosti neoprávnene získal a zhromaždil údaje o účastníkovi udalosti v cestnej premávke G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, vlastníkovi a držiteľovi osobného motorového vozidla zn. VW J. K. D. XXX B., ktorému prostredníctvom zriadeného účtu v službe EuroSMS s prístupom evidovaným na spoločnosť MIRETY, s.r.o. v čase o 07.42 hod. dňa 24.06.2020 na t.č. XXXX XXX XXX zaslal vymyslenú SMS s textom „Dostavte sa na ODI PZ Košice Rampova 7 z dôvodu prejednávania priestupku BPCP nedaním prednosti dnes na križovatke Františkánska - Žriedlova mjr. L.“, dňa 26.06.2020 v čase o 10.28 hod. v manažmente Mestskej polície vykonal editáciu udalosti pod č. 2020/060616 a toho istého dňa v čase o 10.29 hod. k tejto udalosti pripojil dokument, čím svojim konaním spôsobil poškodenému G. H. I., nar. XX.XX.XXXX škodu na právach.

Za to ho súd odsúdil podľa § 326 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., s § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný podal odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol nasledovné:

Napadnutý rozsudok považuje za nepresvedčivý, nepreskúmateľný, vecne nesprávny, a teda vo svojich dôsledkoch za nezákonný.

Voči napadnutému rozsudku uplatňuje odvolacie dôvody spočívajúce v: nejasnosti, neúplnosti deklarovaných skutkových zistení, ako aj skutočnosti, že sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.) v tom, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.).

Konkrétne súd I. stupňa dospel ku zisteniu že poškodenému G. H. I., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil škodu na právach. Z konštrukcie skutkovej vety a ani z obsahu odôvodnenia však nie je zrejmé, aké konkrétne subjektívne právo poškodeného bolo vykonanou lustráciou poškodené a rovnako aká bola intenzita tohto porušenia.

Objasnenie označenej skutkovej okolnosti nadobúda na význame v kontexte s vyvodením právneho záveru o existencii jedného z obligatórných pojmových znakov objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., vo forme následku spočívajúceho v „spôsobení škody inému“, samozrejme za podmienky, že predmetný následok je pokrytý zavinením a pohnútkou.

Nad rámec uvedeného dodáva, že súd jednotlivé dôkazy nehodnotí tak jednotlivo (z hľadiska ich pravdivosti a hodnovernosti), ako aj v ich vzájomnej súvislosti, ale tieto výlučne formálne a mechanicky enumeruje.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku vyznieva nelogicky a nekonzistentne, v korelácii so skutkovou vetou, keď súd I. stupňa na strane jednej argumentuje, že svojim konaním, ako príslušník Policajného zboru porušil povinnosť, ktorá mu bola uložená, podľa § 48 ods. 3 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z., o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície (s. 5 odsek štvrtý napadnutého rozsudku) a na strane druhej, v opise skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku, absentuje označené porušenie povinnosti. Navyše porušenie akýchkoľvek povinností, podľa označených ustanovení zákona č. 73/1998 Z. z., objektívne neprichádza do úvahy, z dôvodu absencie osobnej - personálnej pôsobnosti označeného zákona, vo vzťahu k jeho osobe, nakoľko nie je príslušníkom Policajného zboru SR ale Mestskej polície v Košiciach.

Vzhľadom na namietanú nesprávnosť, neúplnosť a nepresvedčivosť deklarovaných skutkových zistení (záverov) v napadnutom rozsudku, ktoré postihujú rozhodujúce (tzv. ťažiskové) skutkové okolnosti determinujúce existenciu obligatórnych pojmových znakov predmetnej skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., neobstoja ani deklarované právne závery, ku ktorým dospel súd I. stupňa, v napadnutom rozsudku.

Objektívna stránka predmetného prečinu spočíva v tom, že verejný činiteľ (v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému prospech) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu vtedy, ak vykonáva činnosti vyplývajúce mu z právomoci, úmyselne v rozpore so zákonom alebo právnym predpisom, ktorý upravuje jeho právomoc.

Podľa napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, protiprávnosť jeho konania, mala spočívať v tom, že neoprávnené, v rozpore s označenými ustanoveniami zákonov, prostredníctvom zverených prístupných práv z informačného systému Ministerstva vnútra Slovenskej republiky konkrétne evidencie vozidiel, po zadaní vymysleného čísla udalosti 2019/106853, získal a zhromaždil údaje o účastníkovi udalosti v cestnej premávke G. H. I., ktorému následne zaslal SMS s vymysleným textom ...

Nepopiera, že iniciatívne, a to za účelom zistenia totožnosti vodiča OMV, ktoré bolo účastníkom incidentu - dopravnej kolízie s jeho OMV, vykonal lustráciu predmetného OMV, v administratívnej evidencii Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, do ktorej mal autorizovaný prístup.

V každom prípade išlo o reálnu udalosť - skutok, u ktorého sa dôvodne domnieval, že ním bol spáchaný priestupok na úseku cestnej dopravy.

Je toho názoru, že zisťovanie totožnosti priestupcu je súčasťou prvostupňových úkonov zrealizovaných po prijatí - zaevidovaní podnetu na začatie priestupkového konania, ktoré možno subsumovať pod legálny a legitímny výkon právomoci verejného činiteľa, ktoré mu priznáva zákon, resp. ktorý uplatňoval na základe zákona.

Nad rámec uvedeného sa žiada osobitne akcentovať, že v súvislosti s predmetnou dopravnou udalosťou, nerealizoval úkony súvisiace s jej objasňovaním, ale len prvotné administratívne úkony smerujúce k identifikácii priestupcu. K uvedenému postupu, sa vo svojich výpovediach vyjadrili aj svedkovia M. N., B. H. B., ale predovšetkým A. O. P., ktorí zhodne potvrdili, že jeho služobný postup v súvislosti s vykonávaním prvotných administratívnych úkonov súvisiacich s predmetnou dopravnou udalosťou, bol absolútne štandardný a nevykazoval žiadnu nezákonnosť, ani porušenie interných predpisov, nakoľko rovnakým spôsobom sa postupovalo aj v iných obdobných situáciách. Uvedené skutočnosti sú podporované aj znením Smernice č. 5/2011 o objasňovaní priestupku v Mestskej polícii Košice, konkrétne podľa čl. 4 bod 5,6,7, vyplýva, že ak policajt zistí priestupok sám, na základe vlastnej činnosti, spracuje záznam o zistení priestupku a v prípade, že nie je vecne a miestne príslušný na objasňovanie priestupku, po vykonaní neodkladných a neopakovateľných úkonov, následne priestupok oznámi vecne a miestne príslušnému orgánu oprávnenému na objasnenie priestupku.

Z uvedených dôvodov, podľa jeho názoru, absentuje v jeho konaní pojmový znak objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu (zločinu) zneužívania právomoci verejného činiteľa, spočívajúceho v tom, že „verejný činiteľ vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonom“.

Odhliadnuc od prezentovaných námietok smerujúcich voči absencii označeného pojmového znaku objektívnej stránky predmetného trestného činu, je toho názoru, že na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči páchatelovi, pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 ods. 1 písm. a) nepostačuje zistenie, že špeciálny subjekt - verejný činiteľ, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, teda, že konal protiprávne, v danom prípade, že neoprávnene vykonal lustráciu v administratívnej evidencii vozidiel, ale že tak konal preto (v úmysle) aby pre seba alebo iného zadovážil prospech alebo inému spôsobil škodu. Jednoducho na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a - verejného činiteľa, za predmetný trestný čin sa vyžaduje, aby tento svojim konaním naplnil pojmové znaky subjektívnej stránky vo forme pohnútky, niekedy v aplikačnej praxi tiež označenej ako špeciálny úmysel; nakoľko ide o pohnútkový trestný čin. Inak povedané na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatel'a za predmetný trestný čin sa vyžaduje, aby bolo vykonaným dokazovaním spoľahlivo a bez dôvodných pochybností objektivizované - preukázané, prečo tak konal a čo týmto konaním sledoval - zamýšľal dosiahnuť.

Z obsahu doposiaľ vykonaných dôkazov vyplýva iba to, že lustráciou vygenerované osobné údaje poškodeného použil na zaslanie fiktívneho predvolania poškodeného na jeho výsluch na OR PZ DI, za účelom prejednávania priestupku na úseku cestnej dopravy, a to vo forme SMS správy. Predmetná SMS - správa, zaslaná a doručená poškodenému, však žiadne osobné údaje poškodeného neobsahovala. Zároveň vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby osobné údaje poškodeného, získané predmetnou lustráciou boli nejakým iným spôsobom neoprávnene použité, resp. aby aspoň zamýšľal tieto neoprávnene použiť spôsobom, ktorý vo svojich dôsledkoch spôsobil, či mohol spôsobiť následok vo forme škody na jeho subjektívnych právach, tak ako mu to napadnutý rozsudok kladie za vinu, teda tak ako to judikoval aj Ústavný súd SR, vo svojom rozhodnutí, zo dňa 15.11.2017, pod sp. zn.: II. ÚS 709/2017.

V tejto súvislosti, pokiaľ mu súd I. stupňa v napadnutom rozsudku kladie za vinu, že zaslaním predmetnej SMS - správy spôsobil poškodenému škodu na jeho právach, potom bolo povinnosťou súdu I. stupňa túto škodu tak formálne, ako aj materiálne, teda skutkovo vymedziť, a to vrátane zákonného pomenovania a označenia tejto škody na právach, nakoľko s určitou formou a druhom škody je spojený aj určitý obsah takto dotknutého práva. Jednoducho na to, aby bolo možné kvalifikovane posúdiť, teda vyvodiť právny záver o tom, či v tomto konkrétnom prípade zaslanie predmetnej SMS - správy obsahujúcej fiktívne predvolanie poškodeného možno subsumovať pod nejaké subjektívne právo a aká bola intenzita tohto porušenia, nepostačuje len abstraktné konštatovanie, že predmetným konaním obžalovaného boli porušené nejaké bližšie nešpecifikované práva poškodeného. Inak povedané pokiaľ neexistuje - nie je identifikované konkrétne subjektívne právo, ktoré malo byť konaním obžalovaného poškodené, potom absentuje aj konkrétny objekt, ktorý je predmetom trestnoprávnej ochrany, podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a (teda kumulatívne) na výkone práv a povinností fyzických a právnických osôb.

Inak povedané na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči páchatelovi nepostačuje len protiprávnosť jeho konania (v danom prípade, že vykonával svoju právomoc v rozpore so zákonom, (čo dôrazne popiera), ale rovnako sa vyžaduje existencia - vznik ustanoveného následku, ktorý je v príčinnej súvislosti s prípadným protiprávnym konaním. V danom prípade absentuje (z prezentovaných dôvodov) zákonom ustanovený následok, vo forme porušenia subjektívnych práv, ale predovšetkým pohnútku, spôsobiť ustanovený následok.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, potom v mojom konaní, absentujú obligatórne pojmové znaky tak objektívnej, ako aj subjektívnej stránky, predmetnej skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. .

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd, podľa § 321 ods. 1 písm. b) d) Tr. por., napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 7T/58/2021, zo dňa 12. januára 2023, zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a vo veci rozhodol.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Okresný súd v danej veci vykonal zákonné a vyčerpávajúce dokazovanie v rozsahu dostatočnom na meritórne rozhodnutie o obžalobe okresnej prokuratúry. V rámci hodnotenia vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval, že z výpovede poškodeného G. H. I. a L. I., ktorí jednoznačne obžalovaného usvedčili zo spáchaného prečinu, taktiež z výpovedí svedkov B. H. B., M. N. a A. O. P., pracovníkov Mestskej polície Košice, ktorí jednoznačne taktiež potvrdili, že neoprávnenú lustráciu osobných údajov poškodeného vykonal obžalovaný a z predložených listinných dôkazov bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že nesie všetky znaky prečinu v zmysle § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a to tak po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej.

Okresný súd Košice II sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou žalovaného skutku, tak ako ju žaloval Okresný prokurátor Košice II. Súd sa stotožnil, že sú naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, pretože ako príslušník Policajného zboru v postavení verejného činiteľa porušil zákonom ustanovenú povinnosť v úmysle spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vo forme materiálneho alebo nemateriálneho zvýhodnenia, čím svojim konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zneužívania právomocí verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Svojim konaním obžalovaný ako príslušník Policajného zboru porušil povinnosť uloženú mu podľa § 48 ods. 3 písm. f) zákona č. 73/1998 Zb. zák. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície. V zmysle uvedeného ustanovenia je policajt povinný zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech, alebo na prospech iného. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný v postavení príslušníka Mestskej polície, teda ako verejný činiteľ konaním popísaným v rozsudku jednoznačne porušil ustanovenia uvedené v zákone č. 70/1998 Zb., ako aj ustanovenia zákona o obecnej polícii.

Na základe zákona o ochrane osobných údajov a zákona o priestupkoch výrazným spôsobom tak neoprávnenne zasiahol do osobných práv poškodeného.

Na základe takto zhodnoteného dokazovania dospel okresný súd k vine obžalovaného.

Preskúmaním daných myšlienkových postupov a spôsobu hodnotenia dôkazov, z pohľadu obhajobných námietok, uvedených v odvolaní obžalovaného dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd sa dopustil istých nedostatkov pri ustálení skutkového stavu, pochybil aj pokiaľ ide o právne posúdenie skutku a to tak z hľadiska znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, ako aj ďalších mimotrestných noriem. Obhajoba obžalovaného kritickým spôsobom analyzuje úvahy okresného súdu, pričom uvádza konkrétne nedostatky. Obhajobou vyslovené názory a hodnotenia vyznievajú veľmi presvedčivo, čo v konečnom dôsledku vedie k spochybneniu správnosti úvah okresného súdu do tej miery, že nie je možné sa stotožniť s tou argumentáciou, na základe ktorej sa okresný súd priklonil k vine obžalovaného.

Odvolanie obžalovaného odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné a vecne správne. Možno súhlasiť s tvrdením obžalovaného, že nebolo upresnené aké subjektívne právo poškodeného malo byť poškodené a v akej intenzite. Za podstatnejšiu námietku odvolací súd hodnotí to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd konštatuje porušenie povinností obžalovaného v zmysle zákona č. 73/1998 Zb. zák. napriek tomu, že nejde o príslušníka policajného zboru a údajné porušenie uvedeným právnym predpisom uložených povinností skutočne nebolo vyjadrené v skutkovej vete. Za podstatnejšie pochybenie odvolací súd hodnotí to, akým spôsobom bolo vyhodnotené naplnenie skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ ide o objektívnu stránku súd sa stotožnil s argumentáciou obhajoby, že získanie údajov o účastníkovi dopravnej kolízie, ktorá sa objektívne stala, bolo vykonávaním administratívnych úkonov, na ktoré bol obžalovaný oprávnený. Tým, že vykonával objasnenie priestupku neprekročil svoju právomoc. Zaslanie sms správy poškodenému aj podľa názoru krajského súdu nie je porušením ochrany žiadnych jeho osobných údajov, nakoľko správa neobsahovala

žiaden takýto údaj. Pokiaľ ide o zneužitie telefónneho čísla poškodeného, v tomto prax nie je celkom jednotná, do akej miery ide o osobný údaj. Zaslanie správy však vníma súd ako nenáležité, určite nežiadúce protiprávne konanie, ktoré ale nebolo prejavom výkonu právomoci verejného činiteľa.

Aj s ďalšími dôvodmi odvolania obžalovaného sa druhostupňový súd stotožnil, v dôsledku čoho považoval vyslovený výrok o vine obžalovaného za nesprávny, nakoľko okresný súd sa dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a nesprávne posudzoval naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu v zmysle Trestného zákona.

Uvedené viedlo odvolací súd k potrebe zrušenia celého napadnutého rozsudku. Okresný súd vykonal zákonné dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie o vine obžalovaného, pričom objektívne krajský súd nevidel žiadnu skutočnosť resp. smer, v ktorom by bolo možné ešte doplniť vykonané dokazovanie, ktoré by prispelo k lepšiemu preukázaniu predmetného skutku a tiež nevedel označiť žiadny ďalší dôkaz, na základe ktorého by bolo možné ľahšie sa prikloniť sa na stranu viny alebo neviny obžalovaného. Keďže pochybenie zo strany okresného súdu spočívalo len v nedostatočnom posúdení všetkých okolností prípadu, ktoré vyplynuli z vykonaného odkazovania, mohol odvolací súd, bez potreby vrátenia veci okresnému súdu na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie sám vyhodnotiť vykonané dokazovanie a to aj s prihliadnutím na obhajobnú argumentáciu a vo veci rozhodnúť. Preto súd za splnenia podmienok § 322 ods. 3 Tr. por. pristúpil k vyhodnoteniu vykonaného dokazovania a sám vo veci rozhodol.

Pri posúdení viny obžalovaného vychádzal odvolací súd z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, pričom obdobne ako okresný súd aj krajský súd mal za preukázané, že obžalovaný ku skutku, kladenému mu obžalobou za vinu nevypovedal.

Zo spáchania skutku bol jednoznačne usvedčovaný výpoveďou svedka poškodeného G. H. I., ktorý potvrdil, že dňa 24.7.2020 dostal SMS správu od Ministerstva vnútra SR s textom: „Dostavte sa na ODI PZ D., Q. X z dôvodu prejednanja priestupku BPCP nedaním prednosti dnes na križovatke Františkánska - Žriedlova, mjr. L.“. Vedel, že je to omyl, pretože on uvedeného dňa po takej ulici ani nešiel. Správa ho zaskočila, zľakol sa a bol v neistote, čo sa vlastne stalo. Oslovil svojho syna, či vie o ničom podobnom a syn mu oznámil, že mal kolíziu s nejakým autom na križovatke. Dostal strach, že ho niekto teraz bude vydierať, bál sa o majetok a či niekto nezneužije jeho osobné údaje a preto sa rozhodol podať oznámenie na políciu zo strachu o svoju osobu.

Svedok L. I. uviedol, že v predmetnej trestnej veci je poškodený jeho otec. Nepamätá si presný dátum kedy išiel ráno do práce a na ulici Floriánskej došlo ku kolízii s nejakou dodávkou. Ostal stáť na mieste dopravnej kolízie, dodávka spomalila ale nezastavila, potom išiel do práce a o hodinu po incidente mu volal vystrašený otec, ktorého auto v ten deň používal a je vedené na jeho mene a oznámil mu, že mu prišla nejaká SMS správa z Dopravného inšpektorátu s hlavičkou Ministerstva vnútra, s tým aby sa dostavil na Q. X E. D. a vysvetlil ranný dopravný priestupok. Sadol do auta, prišiel na ulicu Rampovu za B. L., ktorého nenašiel a ktorý tam ani nepracoval. Z inšpektorátu odišiel s tým, že SMS správa je falošná a že niekto nakladal s otcovými osobnými údajmi.

Svedkyňa M. N., ktorá pracuje ako príslušníčka Mestskej polície Nad Jazerom a ktorá je podriadená obžalovanému vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní popísala svoju pracovnú náplň na stanici Mestskej polície a taktiež postup pri evidencii udalosti, ktoré sú kvalifikované ako priestupky v cestnej doprave.

Svedkyňa G. R. B., družka obžalovaného využila svoje zákonné právo a na hlavnom pojednávaní vo veci obžalovaného odmietla vypovedať.

Svedok B. H. B. taktiež uviedol, že pracuje na Mestskej polícii v D. I. P. I. H., v rámci pracovnej náplne dostal pokyn od obžalovaného, aby spracoval priestupok na úseku dopravy, kde mu obžalovaný odovzdal záznam o zistení priestupku a na základe neho spracoval fotodokumentáciu a správu o výsledkoch objasňovania priestupku a tieto všetky písomnosti zaslal na Dopravný inšpektorát v Košiciach.

Bol vypočutý aj zástupca riaditeľa Mestskej polície A. O. P., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že osobne pozná obžalovaného, pretože pracuje ako náčelník Mestskej polície v Košiciach Nad Jazerom. Svedok potvrdil, že obžalovaný mu pri služobnej návšteve oznámil, že mal kolíznú situáciu s motorovým vozidlom, kde došlo k nejakému vzájomnému ohrozeniu a nesprávnemu spôsobu jazdy a keďže išlo o pracovníka Mestskej polície, on rozhodol aby spracoval základnú dokumentáciu a celú dokumentáciu odstúpil na Dopravný inšpektorát v Košiciach. Dôvodom tohto odstúpenia bolo to, že sa jednalo o dopravný priestupok, ktorý Mestská polícia neprejednáva, neobjasňuje a zároveň aj z dôvodu možnej zaujatosti zamestnanca polície, mal by to riešiť Dopravný inšpektorát mesta Košice. Svedok objasnil aj aký je štandardný postup príslušníka Mestskej polície v prípade ak príslušník polície zistí podozrenie, že bol spáchaný priestupok. Svedok potvrdil, že pokiaľ priestupok nie je schopný prejednať na mieste samom, dochádza potom k spracovaniu písomnosti priestupkového spisu, ktorý je následne potom riešený v rámci jednotlivých pracovísk policajných staníc. Akonáhle sa jedná o priestupok, kde je zainteresovaný príslušník Mestskej polície, tento priestupok je ihneď postupovaný ODI na prejednanie. Svedok sa vyjadril aj k lustrácii, ktorú vykonal obžalovaný, kde uviedol že pokiaľ ide o lustráciu ktorá má priamu súvislosť s priestupkom, ktorého spracováva dokumentáciu, k ďalšiemu objasňovanou má policajť oprávnenie na lustráciu v evidencii vozidiel MV SR. Nemal by tieto informácie využívať pre iné účely a inú činnosť.

Z predložených listinných dôkazov, najmä správ odboru dokladov a evidencií Mestskej polície Košice, spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. a obchodného registra súd zistil, že dňa 24.06.2020 v čase o 07.18 hod. bola používateľom „msp-ke2nev“ teda obvineným prostredníctvom informačného systému Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vykonaná lustrácia motorového vozidla podľa evidenčného čísla D., kde ako dôvod lustrácie bolo uvedené „lustrácia vozidla 2019/106853“. Dňa 26.06.2020 v čase o 10.28 hod. bola obvineným v manažmente Mestskej polície vykonaná editácia udalosti a toho istého dňa v čase o 10.29 hod. bol k tejto udalosti pripojený dokument. Udalosť bola zaevidovaná pod č. 2020/060616. Dňa 30.09.2020 11.33 hod. boli obvineným vykonané zmeny v manažmente Mestskej polície, kde bol vymazaný dokument k uvedenej udalosti a pripojený dokument. V položke miesto udalosti je uvedené Poludníkova 7, Košice.

Dňa 24.06.2020 v čase o 07.42 hod. bola G. H. I. na t.č. XXXX XXX XXX prostredníctvom SMS Gateway zaslaná správa formou MIRETY, s.r.o., ktorej konateľom je obvinený, čo vyplýva z výpisu obchodného registra Okresného súdu Košice I na č.l. 121 vyšetrovacieho spisu.

Obžalovaný disponoval prístupovými právami k získavaniu informácií a údajov o vlastníkoch a držiteľoch motorových vozidiel a to na základe zmluvy oznámenej vo vestníku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 28/2019 čiastky 20 uzatvorenej medzi Mestskou políciou a Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky o poskytovaní informácií a údajov z evidencie vozidiel a o následkoch porušenia práv a povinností v súvislosti so získavaním, zhromažďovaním a spracovaním osobných údajov získaných z informačného systému bol obžalovaný poučený dňa 18.06.2019.

Zo správy Mestskej polície mesta Košice zo dňa 10.11.2020 na č.l. 128 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že lustráciu motorového vozidla EČV: D. v evidencii vozidiel vykonal príslušník mestskej polície s identifikačným číslom 122 - A. B. C. dňa 24.06.2020 v čase o 07.15 hod. Dôvodom lustrácie bolo získanie informácií o držiteľovi uvedeného vozidla pre účely objasňovania priestupku v cestnej premávke ku ktorému malo dôjsť dňa 24.06.2020 na križovatke ulíc Žriedlova - Floriánska v Košiciach. Uvedená lustrácia neprináleží k žiadnej evidovanej veci v informačnom systéme Mestskej polície mesta Košice.

Z poučenia, ktoré je súčasťou pracovnej zmluvy obžalovaného v Mestskej polícii na č. I. 138 vyšetrovacieho spisu sú zrejme práva a povinnosti A. B. C., ktorý je zaradený ako veliteľ stanice Mestskej polície v Košiciach.

Z internetovej stránky telefonny.zoznam.sk bolo zistené, že na uvedenej internetovej stránke je zverejnené telefónne číslo evidované v mobilnej telefónnej sieti O2, Slovakia na meno poškodeného.

Z pracovnej zmluvy obžalovaného na č. I. 175-177 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený je od roku 1995 až doposiaľ policajtom Mestskej polície Košice.

Z výsledkov vykonaného dokazovania má súd za nepochybne preukázané, že skutok tak ako je uvedený v obžalobe sa stal a dopustil sa ho obžalovaný. Uvedený skutok obžaloba kvalifikovala ako zločin prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. .

Z takto ustáleného skutku má súd za preukázané, že konanie obžalovaného, ktoré sa mu kládlo za vinu spočíva v získavaní a zhromažďovaní údajov o poškodenom prostredníctvom prístupových práv v informačnom systéme MSVSR, ktorému potom zaslal vymyslenú sms-správu. Vykonaným dokazovaním má súd za to, že k dopravnému incidentu nepochybne došlo, obžalovaný mal oprávnenie na prístup do informačného systému polície a keďže on sám bol účastníkom tohto incidentu, nemohol objasňovať daný priestupok, z dôvodu čoho vec mala byť postúpená inému príslušnému orgánu a preto v súlade s interným predpisom bol oprávnený vykonať len prvotné úkony smerujúce k identifikácii priestupcu, teda len isté administratívne úkony (napr.: vypracovanie záznamu o zistení priestupku). To prakticky obžalovaný aj vykonal. V tomto postupe a konaní obžalovaného súd nevidí výkon právomoci verejného činiteľa, nakoľko absentuje jednoznačný prvok moci a rozhodovania, čo znamená isté mocenské rozhodovanie na právnom podklade uplatňované voči fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré môžu byť takým rozhodnutím obmedzené na svojich (inak právnym poriadkom garantovaných) právach, hoci nemusí nevyhnutne ísť o formalizované rozhodovanie (vydávanie rozhodnutí s určitými procesne predpísanými náležitosťami a formou), vždy je však spojené so zodpovednosťou za uplatnenie právomoci – napríklad služobný zákrok, pokyn vodičovi vozidla a podobne. Obdobne mocenský prvok nevidí súd ani v zaslaní sms-ky, obsahujúcej inkriminovaný text, i keď sa v ňom objavuje istá výzva na dostavenie sa. Obžalovaný, keďže nevykonával žiadnu právomoc, nemohol ani zaslaním tejto výzvy zneužiť svoju právomoc, resp. ju vykonávať v rozpore so zákonom.

Teda, ak zhnieme vyššie uvedené, môžeme konštatovať, že nešlo o neoprávnené získavanie a zhromažďovanie osobných údajov (obžalovaný bol oprávnený administratívne stotožniť priestupcu), a ani o neoprávnené nakladanie s nimi, keďže ako uviedla obhajoba sms správa žiadne osobné údaje poškodeného neobsahovala. Posúdenie skutočnosti, že obžalovaný aj skutočne použil telefónne číslo poškodeného, predpokladá zodpovedať otázku, či samotné telefónne číslo je osobným údajom a či zaslanie 1 správy v priebehu bieleho dňa je zneužitým osobného údaja a predstavuje zásah do práv poškodeného v intenzite, ktorá musí byť pri uplatnení zásady subsidiarity, riešená trestným právom - teda krajnými prostriedkami ochrany práv.

Aplikačná prax nie je jednotná v tom, či telefónne číslo je osobný údaj. Jednotlivé rozhodnutia sa líšia od prípadu k prípadu a uvedený záver závisí od viacerých okolností prípadu. V tomto prípade jediné použitie len telefónneho čísla, v súvislosti s výzvou na prejednanie priestupku, ktorý sa skutočne objasňoval, v bežnej dennej hodine nepredstavuje podľa názoru súdu zákonne neudržateľný zásah do práv poškodeného.

Na základe vyššie uvedených úvah dospel krajský súd k záveru, že konanie obžalovaného nepredstavovalo výkon právomocí verejného činiteľa, sám obžalovaný nebol v postavení verejného činiteľa a ani jeho konanie nemá znaky výkonu právomoci verejného činiteľa. Práve túto argumentáciu súd považuje za najpodstatnejšiu pre záver o nenaplnení znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a pre oslobodenie obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por.

Pokiaľ ide o konkrétne ustanovenia právnych predpisov, ktoré konaním obžalovaného mali byť podľa obžaloby porušené, súd sa nimi tiež zaoberal a nevidí v skutku ich jednoznačné porušenie. Uvedeným súd nechce bagatelizovať konanie obžalovaného. Nepochybne ide o protiprávne, zlomyseľné konanie, ktoré nesvedčí osobám, ktoré sa podieľajú na plnení úloh oblasti dodržiavania zákonov, avšak takýto ojedinelý poklesok v inak bezúhonnej kariére obžalovaného je skôr súci na prejednanie ako disciplinárne previnenie pred príslušným orgánom. Keďže od skutku už uplynula doba takmer 3,5 roka, súd považoval už samotné prejednanie veci pred súdom za dostatočnú sankciu s nepochybne dostatočným prevýchovným dopadom na obžalovaného, u ktorého sa nepredpokladá recidíva podobného konania.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že ani subjektívnu stránku nepovažoval súd za dostatočne naplnenú. Je pravda, že obžalovaný konal úmyselne, avšak jeho subjektívna stránka nepostihovala vôľu vykonávať právomoc v rozpore so zákonom a ťažko vidieť aj naplnenie pohnútky v podobe zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Pokiaľ ide o spôsobenie škody inému, nebolo okrem istých stresov

a nervozity preukázané iné spôsobenie škody, v dôsledku čoho by bolo problematické preukázať aj dostatočnú závažnosť činu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák..

Z uvedeného dôvodu súd z pohľadu meritórneho rozhodnutia o vine považoval za nadbytočné rozvíjať ďalšie úvahy v smere vymedzovania konkrétnych subjektívnych práv poškodeného, ktoré mohli byť dotknuté, ich význam a intenzitu ich ohrozenia či porušenia.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.